

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA

z dnia 20 lutego 1975 r.

w sprawie rodzajów i zakresu opracowań geodezyjno-kartograficznych i czynności geodezyjnych obowiązujących w budownictwie.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 38, poz. 229) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Przygotowując i realizując inwestycje budowlane należy wykonać opracowania geodezyjno-kartograficzne i czynności geodezyjne ustalone rozporządzeniem.

2. Odstępstwa od przepisów rozporządzenia dopuszcza się w budownictwie w dziedzinach obrony kraju i bezpieczeństwa wewnętrznego oraz w budownictwie doświadczalnym.

§ 2. 1. Opracowania geodezyjno-kartograficzne i czynności geodezyjne przewidziane w rozporządzeniu, zwane dalej „robotami geodezyjnymi”, na zamówienie inwestora lub innej jednostki wykonują:

- 1) państwowe przedsiębiorstwa i inne państwowe jednostki (komórki) wykonawstwa geodezyjno-kartograficznego,
- 2) jednostki nie wymienione w pkt 1 lub osoby uprawnione na podstawie odrębnych przepisów do wykonywania robót geodezyjnych.

2. Zadania lub uprawnienia przewidziane w rozporządzeniu dla inwestora, w zależności od potrzeb lub systemu realizacji inwestycji, dotyczą również generalnego realizatora inwestycji, generalnego wykonawcy lub wykonawcy robót budowlanych.

§ 3. W przepisach technicznych o wykonywaniu robót geodezyjnych, wydawanych na podstawie dekretu o państwowej służbie geodezyjnej i kartograficznej mogą być określone szczegółowe rodzaje i zakres robót geodezyjnych, niezbędnych przy wyznaczaniu obiektów budowlanych, w toku budowy lub po jej zakończeniu, dostosowane do poszczególnych rodzajów budownictwa i metod wykonywania robót budowlanych.

Rozdział 2

Opracowania geodezyjno-kartograficzne do celów projektowych.

§ 4. 1. Do ustalenia miejsca realizacji inwestycji budowlanych wykorzystuje się aktualne mapy sytuacyjne lub sytuacyjno-wysokościowe, sporządzone przede wszystkim jako kopia (wrys) mapy zasadniczej lub mapy ewidencji gruntów; do celów tych mogą też być użyte dwukrotne powiększenia lub pomniejszenia tych map.

2. Do opracowania planu realizacyjnego wykorzystuje się aktualną mapę sytuacyjno-wysokościową. Jeżeli jednak dla określonej inwestycji nie jest konieczne uwzględnienie rzeźby terenu — do opracowania planu realizacyjnego może być wykorzystana mapa sytuacyjna.

3. Przez plan realizacyjny należy rozumieć opracowanie, o którym mowa w art. 20 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo budowlane.

4. Mapy określone w ust. 1 i 2 powinny obejmować również tereny otaczające w pasie co najmniej 30 m, licząc od granic terenu inwestycji, a w razie konieczności ustalenia strefy ochronnej — także teren tej strefy.

§ 5. Mapy potrzebne do celów, o których mowa w § 4, należy uzyskiwać przez:

- 1) wykorzystanie zaktualizowanych materiałów kartograficznych, odpowiednio uzupełnionych wymaganymi elementami, w szczególności mapy zasadniczej oraz mapy ewidencji gruntów lub dwukrotnego ich powiększenia albo pomniejszenia,
- 2) nowy pomiar w razie braku materiałów nadających się do wykorzystania.

§ 6. 1. Mapa do opracowania planu realizacyjnego powinna:

- 1) przedstawiać aktualną sytuację naziemnych szczegółów terenowych, łącznie z granicami władania i z uwzględnieniem istniejącej zieleni wysokiej,
- 2) przedstawiać naturalne i sztuczne ukształtowanie pionowe terenu, w wypadkach gdy jest wymagana mapa sytuacyjno-wysokościowa,
- 3) określać położenie urządzeń podziemnych z ich charakterystycznymi rzędnymi (rzędne kratek ścieków, włazów, studzienek itp.) oraz rzędne parteru (wejść, wjazdów) istniejących obiektów budowlanych,
- 4) zawierać opracowane geodezyjnie linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu, linie zabudowy oraz osie ulic, dróg itp., jeżeli zostały one już wcześniej ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu miejsca i warunków realizacji inwestycji; danych tych można nie wykazywać przy inwestycjach urządzeń melioracji wodnych.

2. Skalę map należy dostosować do rodzaju i wielkości inwestycji, przy czym:

- 1) dla terenów zabudowanych oraz dla inwestycji budownictwa przemysłowego skala map nie może być mniejsza niż 1 : 1000,
- 2) dla działek budowlanych skala map nie może być mniejsza niż 1 : 500,
- 3) przy inwestycjach o dużej rozległości i niewielkim zagęszczeniu obiektów budowlanych może być stosowana skala 1 : 2000, a dla terenów strefy ochronnej — 1 : 5000,

4) przy inwestycjach liniowych napowietrznych, zlokalizowanych poza terenami zabudowanymi, stosuje się z zasady mapy w skalach 1 : 10000 ÷ 1 : 25000,

5) przy inwestycjach urządzeń melioracji wodnych, zlokalizowanych poza terenami zabudowanymi, stosuje się mapy w skalach 1 : 2000 ÷ 1 : 10000.

3. W razie konieczności wywłaszczenia nieruchomości mapa do opracowania planu realizacyjnego powinna zawierać również przebieg granic nieruchomości; do mapy tej powinien być dołączony wykaz właścicieli lub posiadaczy nieruchomości.

4. W zależności od potrzeb jednostek projektowania mapę określoną w ust. 1 sporządza się w postaci lewostronnych matryc, w ilości niezbędnej do celów projektowych.

§ 7. 1. Jeżeli jest brak aktualnych map w skalach określonych w § 6 ust. 2, a właściwe usytuowanie projektowanego obiektu lub zamierzona zmiana sposobu wykorzystania terenu nie są uzależnione od zmian granic władania, do opracowania planów realizacyjnych mogą być wykorzystane opracowania kartograficzne w formie szkiców sytuacyjnych w razie budowy:

- 1) tymczasowych obiektów budowlanych nie związanych trwale z terenem,
- 2) obiektów budowlanych przez osoby fizyczne, chyba że ze względu na rodzaj zabudowy lub warunki terenu we zachodzi konieczność opracowania planu realizacyjnego na mapie,
- 3) pojedynczych gospodarczych obiektów budowlanych w jednostkach społeczno-gospodarki rolnej lub leśnej poza granicami administracyjnymi miast,
- 4) obiektów architektury ogrodowej oraz pojedynczych budowli na terenach zieleni publicznej oraz zieleni osiedlowej,
- 5) pojedynczych obiektów budowlanych na terenach campingów i biwaków oraz
- 6) w razie zmiany sposobu wykorzystania terenu.

2. Szkic sytuacyjny, sporządzony przy wykorzystaniu mapy ewidencji gruntów, powinien przedstawiać aktualny stan zagospodarowania terenu z dokładnością wystarczającą do prawidłowego usytuowania projektowanych obiektów budowlanych.

3. Na szkicu sytuacyjnym należy umieścić:

- 1) orientacyjne położenie terenu względem stron świata, ulic (dróg) i sąsiednich nieruchomości,
- 2) oznaczenie istniejących elementów zagospodarowania terenu i zieleni wysokiej oraz niezbędne miary, które mogą warunkować usytuowanie projektowanych obiektów,
- 3) skalę opracowania,
- 4) informację o wykorzystanych materiałach do sporządzenia szkicu oraz określenie celu, jakiemu szkic ma służyć,
- 5) datę wykonania, nazwę (nazwisko) oraz adres wykonawcy szkicu i jego podpis.

4. Osoby posiadające przygotowanie zawodowe do pełnienia funkcji projektanta w budownictwie mogą wykonywać szkice, o których mowa w ust. 2 i 3.

§ 8. Rodzaj i skalę opracowania geodezyjno-kartograficznego, na jakim powinien być opracowany plan realizacyjny dla danej inwestycji budowlanej określa w razie potrzeby terenowy organ administracji państwowej właściwy do zatwierdzenia planu realizacyjnego.

Rozdział 3

Wyznaczanie obiektów budowlanych w terenie.

§ 9. 1. Geodezyjnemu wyznaczeniu w terenie na podstawie zatwierdzonych planów realizacyjnych oraz projektów obiektów budowlanych podlegają obiekty budowlane budowane w ramach inwestycji, wymagającej ustalenia przez terenowy organ administracji państwowej miejsca jej realizacji.

2. Osoby posiadające przygotowanie zawodowe do pełnienia samodzielnej funkcji projektanta w budownictwie lub funkcji kierownika budowy mogą dokonywać wyznaczania obiektów w terenie w budownictwie:

- 1) osób fizycznych — jeżeli na danym terenie są wyznaczone linie rozgraniczające lub linie zabudowy,
- 2) nie objętym pkt 1, dla którego plan realizacyjny opracowano na szkicu sytuacyjnym.

§ 10. 1. Jeżeli istniejąca osnowa geodezyjna (pozioma i wysokościowa) jest niewystarczająca do realizacji inwestycji budowlanej, wykonawca robót geodezyjnych powinien założyć nową osnowę lub uzupełnić dotychczasową.

2. Rodzaj i dokładność osnowy geodezyjnej ustala się w zależności od wymaganego stopnia dokładności usytuowania obiektu budowlanego.

§ 11. 1. Wykonawca robót budowlanych jest obowiązany do ochrony znajdujących się na terenie budowy stałych punktów stabilizowanej osnowy geodezyjnej i ponosi odpowiedzialność za ich zniszczenie, usunięcie lub przemieszczenie.

2. W razie zniszczenia, usunięcia lub przemieszczenia w toku robót budowlanych niektórych znaków osnowy geodezyjnej wykonawca robót geodezyjnych wznowia znaki niezbędne do dalszych prac, a jeśli jest to niemożliwe — uzupełnia dotychczasową osnowę geodezyjną nowymi punktami.

§ 12. 1. Osoba uprawniona do wykonywania robót geodezyjnych może usunąć znajdujące się na terenie budowy dotychczasowe znaki geodezyjne i budowle triangulacyjne:

- 1) podstawowej osnowy geodezyjnej — za zgodą organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, wydaną po zasięgnięciu opinii Państwowego Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficznego,
- 2) szczegółowej osnowy geodezyjnej — za zgodą organu administracji państwowej stopnia powiatowego, wydaną po zasięgnięciu opinii właściwego okręgowego (miejskiego) przedsiębiorstwa geodezyjno-kartograficznego.

2. Organy wymienione w ust. 1 mogą uzależnić wyrażenie zgody na usunięcie znaków geodezyjnych i budowli triangulacyjnych od założenia ich na koszt inwestora poza terenem budowy przez wskazane przedsiębiorstwo geodezyjno-kartograficzne. Nowe punkty osnowy geodezyjnej, założone zamiast punktów zlikwidowanych, nie powinny obniżać przydatności technicznej osnowy.

§ 13. 1. Plan realizacyjny należy opracować geodezyjnie w celu określenia, w stosunku do osnowy geodezyjnej danych liczbowych potrzebnych do wyznaczenia w terenie położenia poszczególnych elementów projektowanych

obiektów budowlanych. W szczególności dane te powinny dotyczyć: przebiegu osi ulic (dróg), linii rozgraniczających, linii zabudowy, usytuowania obiektów budowlanych, jak również projektowanego ukształtowania terenu.

2. W budownictwie osób fizycznych na posiadanych przez te osoby działkach budowlanych oraz w budownictwie, dla którego plan realizacyjny opracowano na szkicu sytuacyjnym, dane liczbowe mogą być wyznaczone tylko w stosunku do trwałych szczegółów sytuacyjnych, uwidocznionych na mapie lub szkicu sytuacyjnym.

3. Wyznaczeniu w terenie i utrwaleniu na gruncie, zgodnie z wymaganiami projektu obiektu budowlanego, elementów geodezyjnych określających usytuowanie w poziomie oraz posadowienie wysokościowe budowlanych obiektów podlegają:

- 1) główne osie obiektów budowlanych naziemnych i podziemnych,
- 2) charakterystyczne punkty projektowanego obiektu,
- 3) stałe punkty wysokościowe.

Wyznaczenie innych punktów obrysu obiektu może nastąpić na wniosek inwestora.

4. Wykonawca czynności geodezyjnych, o których mowa w ust. 3, dokonuje odpowiedniego wpisu w dzienniku budowy.

Rozdział 4

Rodzaj i zakres robót geodezyjnych w toku budowy.

§ 14. Sprawdzenia zgodności położenia fundamentów z projektem obiektu budowlanego należy dokonać, jeżeli potrzeba takiego sprawdzenia została określona w projekcie albo gdy zażąda tego inwestor lub inna zainteresowana jednostka. W szczególności sprawdzenia należy dokonać przy budowie mostów, wiaduktów i kominów przemysłowych.

§ 15. 1. Geodezyjną obsługę budowy i montażu obiektu budowlanego, niezbędną do zapewnienia prawidłowej realizacji obiektu, wykonuje się na wniosek inwestora lub innej zainteresowanej jednostki.

2. Przy wykonywaniu prac określonych w ust. 1 należy uwzględniać przepisy wydane na podstawie art. 7 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo budowlane oraz przepisy, o których mowa w § 3.

§ 16. 1. W celu zapewnienia bezpieczeństwa budowy obiektu budowlanego oraz bezpieczeństwa jego eksploatacji wykonuje się pomiary osiadania i przemieszczeń obiektu i jego podłoża oraz pomiary odkształceń obiektu.

2. Prace określone w ust. 1 wykonuje się w wypadkach przewidzianych w projekcie obiektu budowlanego lub na wniosek inwestora albo innej zainteresowanej jednostki.

3. Okresowe pomiary geodezyjne osiadania i przemieszczeń wykonuje się w zależności od potrzeb na wniosek zainteresowanej jednostki, przy czym są one obowiązkowe dla budowli trwale piętujących wodę na wysokość przekraczającą 5 m.

§ 17. 1. Wykonanie każdego z etapów robót geodezyjnych, o których mowa w § 14 i 15, potwierdza się wpisem do dziennika budowy oraz przekazuje kierownikowi

badowy dwa egzemplarze szkiców tyczenia i kontroli położenia fundamentów i poszczególnych elementów obiektu budowlanego, zawierające dane geodezyjne umożliwiające wznowienie lub kontrolę wyznaczenia.

2. W razie stwierdzenia niedopuszczalnych rozbieżności między wynikami pomiarów a ustaleniami projektu obiektu budowlanego, fakt ten należy odnotować w dzienniku budowy.

Rozdział 5

Rodzaje i zakres robót geodezyjnych po zakończeniu budowy.

§ 18. 1. Inwestor, będący jednostką gospodarki uspołecznionej, po zakończeniu budowy poszczególnych obiektów budowlanych jest obowiązany zapewnić sporządzenie powykonawczych pomiarów inwentaryzacyjnych w celu zebrania odpowiednich danych geodezyjnych dotyczących zagospodarowanego terenu, w tym także jego ukształtowania pionowego. Nie dotyczy to ukształtowania pionowego inwestycji w dziedzinie urządzeń melioracji wodnych.

2. Pomiary powykonawcze urządzeń podziemnych należy wykonać przed ich zasypaniem.

§ 19. 1. Sporządzona w wyniku realizacji inwestycji ostateczna dokumentacja geodezyjno-kartograficzna powinna zawierać dane niezbędne do wniesienia zmian do mapy zasadniczej, ewidencji gruntów i katastru uzbrojenia terenu.

2. Sytuację naziemną, podziemną i nadziemną dla zakładów przemysłowych należy wykazać na mapie zakładu,

sporządzonej na trwałym podłożu, w skali 1:1000 lub większej.

§ 20. 1. Wykonawca robót geodezyjnych przekazuje:

- 1) inwestorowi — kopię mapy powstałej w wyniku powykonawczych pomiarów inwentaryzacyjnych lub oryginał mapy w wypadku określonym w § 19 ust. 2,
 - 2) właściwej państwowej jednostce geodezyjno-kartograficznej:
 - a) oryginał mapy powstały w wyniku powykonawczych pomiarów inwentaryzacyjnych lub kopię mapy określonej w § 19 ust. 2,
 - b) dane dotyczące osnowy geodezyjnej,
 - c) dane umożliwiające aktualizację mapy zasadniczej, ewidencji gruntów i katastru uzbrojenia terenu.
2. Materiały nie podlegające przekazaniu zgodnie z ust. 1 załącza się do dokumentacji budowy.

Rozdział 6

Przepisy końcowe.

§ 21. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 lipca 1963 r. w sprawie wykonywania czynności geodezyjnych przy wyznaczaniu obiektów budowlanych (Monitor Polski Nr 60, poz. 307).

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1975 r.

Minister Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska:
J. Kusiak